

afgivne betænkning af 6. februar 1952 (i det følgende kaldet „betænkning 3“) med de modifikationer, der er foreslået i kommissionens betænkning af 27. januar 1956 (i det følgende kaldet „betænkning 4“) siderne 5 ff., af hvilke betænkninger eksemplarer er omdelt til folketingets medlemmer. Forslaget opretholder i princippet den bestående ordning, jfr. forslaget 3. afsnit, dog at angivelsen i den nugældende lovs § 23 af visse bestemte byer som sæde for navigationsskoler og dermed specielt bestemmelsen om, at navigationsskolen i København forudsættes at tilhøre „Foreningen til søfartens fremme“, ikke er gentaget for at gøre det muligt administrativt at foretage sådan nedlæggelse og oprettelse af skoler, som måtte tilsiges af en kommende udvikling og af hensynene til en rationel udnyttelse af lærerpersonalet og til de forskellige byers karakter af naturlige søfartscentre. Herom henvises nærmere til betænkning 3 side 15. Noget lignende gælder de til forberedelse til de lavere nautiske eksaminer bestemte skipperskoler, jfr. herved bemærkningerne nedenfor til § 20.

Når der på det nævnte sted i betænkning 3 er givet udtryk for, at landets behov for navigationsskoler vil være dækket med tre skoler, bemærkes, at den siden betænkningens afgivelse skete udvikling har vist, at Marstal navigationsskoles elevantal nu er stigende, og at skolen i det hele atter kan anses at udfylde en naturlig plads inden for navigationsundervisningen. Spørgsmålet om at nedlægge denne skole er derfor ikke længere aktuelt.

Iøvrigt ligger betydningen af den ved lovforslaget tilsigtede ændring af de gældende bestemmelser på tre områder:

Eksaminernes indhold,
eksamensafholdelsen og
navigatørers praktiske uddannelse før og under
navigationsskoleopholdet.

Med hensyn til eksaminernes indhold skal — som nærmere redegjort for i betænkningerne — anføres, at såvel den maritim-tekniske udvikling, ikke mindst på navigerings-hjælpemidlernes område, som den i skibsfarten skete forskydning henimod større skibe på bekostning navnlig af den ved den nugældende lovs fremkomst kendte gruppe af skibe i Nord- og Østersøfart samt endelig ønskeligheden af at stille småskibsflåden gunstigere i den internationale konkurrence, medfører, at sønæringslovgivningens bestemmelser om de forskellige kvalifikationsbeviser og de dertil knyttede rettigheder må tilpasses til de nu herskende forhold. Heraf følger atter, at den til de forskellige bevisers erhvervelse fornødne teoretiske uddannelse må undergå tilsvarende tilpasning.

Dette vil ske dels ved den af kommissionen foreslåede indførelse af en række nye fag, dels ved den forudsatte administrative tilrettelæggelse af kravene til hver eksamens enkelte fag, jfr. betænkning 3, bilag 3, dels endelig ved den skete udvidelse og deling af den eksisterende sætteskipperprøve.

Der består således en nøje forbindelse mellem disse ændringer og den i det samtidig forelagte forslag til lov om skibes bemanning og om sønæringsbeviser § 5, jfr. §§ 10—16 foreslåede afgrænsning mellem de enkelte sønæringsbevisers område i henseende til tonnagegrupper, skibenes art og den fart, hvori de anvendes, m. m.

For så vidt angår eksamensafholdelsen, er ministeriet med kommissionen enig i, at ordningen med en for alle skolers eksamensafleggelse fælles og af undervisningen uafhængig eksamenskommission bør bevares for at sikre en såvidt muligt ensartet bedømmelse, ligesom skibsfartens internationale karakter medfører, at der fra statens side må have indseende med, at vordende befalingsmænd i danske skibe kan bestride de dem under anløb af fremmed havn eller i henhold til internationale konventioner påhvillende forretninger og forpligtelser, jfr. herved den i lovtidende (C) som bekendtgørelse nr. 34 af 9. november 1938 optagne internationale konvention angående minimumskrav i henseende til faglig duelighed hos førere af og officerer i handelsskibe. Ministeriet har således ligesom kommissionen ikke kunnet tiltræde det af formanden for „Dansk navigationslærerforening“ på dette punkt anførte, jfr. betænkning 3 side 32 og side 34.

Idet henvises til betænkning 3 side 14, bemærkes, at betydningen af de foreslåede bestemmelser angående eksamensordningen navnlig ligger i, at afgrænsningen og vekselvirkningen mellem eksamenskommissionens arbejde og lærergerningen nærmere sikres, samt at eksamenskommissionen i praksis kan virke under smidigere regler med hensyn til dens sammensætning i de forskellige opstående relationer. Reglen i den nugældende lovs § 13, hvorefter der afholdes eksamen to gange årlig ved hver skole, er ikke gentaget i forslaget.

Over for ministeriet er det oplyst, at kommissionen, uden at dette har fundet udtryk i betænkningen, var af den opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at der ved den enkelte skole som hidtil afholdes eksamen to gange årlig. Som noget nyt påtænkes det imidlertid at tilrettelægge eksamensterminerne således, at de i tid er sammenfaldende ved alle 4 navigationsskoler, hvilket er en konsekvens af, at det er hensigten at påbegynde nyt semester samtidig ved samtlige skoler, navnlig under hensyn til, at den foreslåede anvendelse